Journaal van Erwin & Philipp a.b. Waterraaf

Oostenwind, Westenwind. Maar vooral heel veel wind!

Zaterdag 17 oktober

Als altijd weer de gezelligheid, maar ook gezonde spanning voor de start. Welke zeilaanwijzing zal de hermetisch gesloten envelop prijsgeven? Wordt het echt Kampen? Frits, die tijdens het palaver iets roept over seismologisch onderzoek bij Pampus… Kampen èn Pampus?? We gaan het meemaken.

Om 13.00 de start. Seinwimpel 0… 2… 4, en ja, slotje open. Hè, wat is dat? Sokken van Vlieland. En ja, ook de zeilaanwijzing. Geen Kampen! Zucht van opluchting.
Wel Workum, goed dat we dat 2 weken geleden hebben gecheckt. En Vlieland, Terschelling en Texel, en Pampus en de Kreupel: de 5-eilandentocht.

Van tevoren al bedacht dat we gezien de windvoorspelling eerst naar het noorden willen. Snel route in kaart gezet: 250 mijl, asjemenou… Het waait stevig uit het noordoosten en het eerste doel is Urk. We zijn niet de enigen… Vervolgens hoog aan de wind richting Stavoren. Een extra slag richting de Friese zuidkust voor wat minder golfslag pakt goed uit. Stavoren laten we rechts liggen, en bij het vallen van de avond zwaaien we uit de verte nog even naar het Vrouwtje van Stavoren, dat we ook dit jaar niet zullen bezoeken. We kunnen op afstand voelen dat haar liefde voor ons wat bekoeld is.

En wellicht is dat wederzijds…
In Workum op de foto met een lijst mannen, even gegeten en doorrrrr naar Makkum.

Het is al laat en donker. De maan verscholen achter wolken met regenbuien. Af en toe worden we kortstondig bijgelicht door de bliksem. De wind trekt aan en draait naar het oosten. Het geultje met onverlichte tonnen bij Makkum bezeilen we net. Met een dreigende onweersbui op Buienradar, verder aantrekkende wind en de donkerte van de nacht doet het onheilspellend aan.
Net binnen de pieren barst de bui los. En als we 10 minuten later bij het dorpje aankomen, is hij ook weer weg.

Aangelegd in Makkum en het beeld Westenwind opgezocht. Tot onze verrassing ook weer vrouwspersonen, daar laat het beeld weinig twijfel over bestaan. En 2 nog wel, en duidelijk een stuk jonger dan het Vrouwtje van Stavoren… Worden de dames Westenwind onze nieuwe liefde? Voorlopig is het vooral de Oostenwind die heerst. Nu eerst slapen en morgen op tijd het Wad op.

Zondag 18 oktober – Waddendag

Op tijd op om in de Boontjes het tij mee te hebben. Dat verloopt soepel. Daarna tegen de stroom in naar Vlieland, ons sokkeneiland. In de Blauwe Slenk een armada van klippers van de Klipperrace, op de terugweg van Terschelling. Prachtig hoe deze schepen de ONO 5 trotseren, schuimsnor voor de boeg. Wij dus eerst naar Vlieland, volgens sokkenprotocol.

Het waait hard op het Wad! We meten uitschieters naar 33 knopen wind. De ankeropdracht vervalt daardoor, een wijs besluit. We ronden de boei voor de haven en stuiven door, terug naar het Stortemelk. Daar is de stroom inmiddels gekenterd, zodat we aan een moeizame tocht gedurende de eb de Oost Meep in beginnen. Het waait hard, dus onder dubbel gereefd tuig, niet de ideale tuigage voor opkruisen, vechten we ons tegen de stroom in naar boei OM4. Uren en uren verstrijken, slag na slag, om uiteindelijk de boei te ronden en als beloning nog wel met de eb mee weer terug te varen. Het wordt snel donker, waardoor we de Slenk in zijn volle glorie als verlichte straat doorvaren. Nog een paar slagen naar de havenmond van Terschelling, waar we een verdiende rust genieten, na een foto van het gebouw van duikteam Equador, onze 3e nachtselfie.

Maandag 19 oktober – Noordzee & Wad

Op tijd weer op om met de laatste eb door het Schuitengat de Noordzee op te spoelen. De tonnen van het Schuitengat doemen langzaam op in het ontwakende daglicht. Het belooft een mooie dag, met zon zowaar(!), te worden. Vlak boven eerst Vlieland en later Texel langs zeilen we met 6 knopen tegen de stroming in op de Noordzee. Tegenstrooms varen zijn we inmiddels wel gewend, en met deze windkracht van 5 à 6 is dat prima te doen. We komen net op tijd bij het Molengat aan, om daar wel een duwtje van de vloedstroom naar binnen te krijgen. Vlak langs de Noorderhaaks zeilend tellen we talloze zeehonden die op de banken rusten. De laatste vloed duwt ons over de Texelstroom naar Oudeschild. Na de vragen in de haven bekeken te hebben, haasten we ons weer naar buiten, maar de stroom is inmiddels gekenterd!

We weten dat er dan een lange, zeer lange tocht tegen de ebstroom in naar Kornwerderzand zal volgen. En dat werd ook de realiteit: slag op slag, kruishoeken van 110 graden of meer, worstelen we ons tegen de stroom in naar het oosten.

Een uitdaging staat ons te wachten bij de Doove Balg. Nagenoeg recht in de wind, de duisternis van de avond inmiddels ingetreden, blijkt de Doove Balg bezaaid met vissersschepen. Letterlijk tientallen te zien op de AIS. Nadat de eerste al dreigend op ons afkomt, weten we dat tussen deze schepen door laveren een drama zal worden. We kiezen eieren voor ons geld en besluiten via het Vaarwater beoosten de Javaruggen en vervolgens langs de Afsluitdijk de vissers te omzeilen. Dat plan werkt, met als bonus een mooie lange slag langs de dijk.

De Lorentzsluis draait vlot, als enige in de sluis en naar later blijkt de laatste voor lange tijd. Onze sabotageactie heeft duidelijk gewerkt :-)

Vervolgens met Oost 6, vlagen 7 naar Medemblik gestoven alwaar een middernachtelijke stormachtige aankomst. Preciesiezeilen tussen de havenhoofden van Medemblik. Na bijna 100 mijl in 17,5 uur vallen we doodmoe in slaap.

Dinsdag 20 okt – Kreupel en Markermeer

Wakker worden zou lastig moeten zijn, maar een kwartier voordat de wekker gaat krijg ik al een appje van Philipp uit het vooronder of ik ook al wakker ben. Ja dus.

Opstaan, koffie zetten, ontbijten, bij de havenmeester in Medemblik een stempel halen (waarvan je na zoveel oefenen zou zeggen dat ze het beter kunnen dan ze nu doen), even douchen, en om 8 uur zijn we klaar voor vertrek. De wind waait nog steeds hard, Medemblik is lagerwal, dus dat wordt pittig de haven uit.

Bij kasteel Radboud komen we een net binnengelopen jacht tegen dat ons voor gek verklaart omdat we eruit willen. En tja, misschien zijn we ook wel een beetje gek. Maar ook stoer, en wij willen de dames Westenwind uit Makkum wat bewijzen.

Zonder problemen, maar steigerend als een hobbelpaard, zeilen we tussen de pieren van Medemblik de haven uit. Een stuiterende rit naar de Kreupel volgt. Die ronden we in no-time, en hoog aan de wind gaat het verder naar Enkhuizen. De aanloop daar is druk met binnenkomende en vertrekkende klippers. Prachtig hoe die het Krabbersgat in stuiven. Wij schutten vlot via het Naviduct en zetten koers naar Pampus. Een mooie en snelle tocht met Oost 5. Bij Pampus rollen we zowaar de genua volledig uit om snelheid te houden. We ronden de IJM18 en dooorrr naar Hoorn.

De avond valt en om 20.00 uur komen we aan in Hoorn. Stempel gevonden in de waterleidingkast, en in no-time weer verder het nachtelijke Markermeer op richting Enkhuizen. Het begint te miezeren. De maan verdwijnt achter de wolken. Het enige licht komt van de koplampen van auto's op de dijk waar we vlak langs varen. Aangekomen bij de zuidelijke havenkom van het Naviduct gooien we het anker uit voor de opdracht en overnachting. Direct daarna begint het hard te regenen, maar wij zitten inmiddels lekker binnen en Philipp kookt om 23 uur ons avondeten. Dat smaakt goed. Daarna snel slapen. Morgen de laatste mijlen.

Woensdag 21 okt

Alweer vóór de wekker wakker. Appje naar het vooronder, en jawel, ook Philipp is al wakker. Beetje onrustig geslapen, zo voor anker, en om 6 uur ook al even wakker geschrokken van de marifoon, die blijkbaar nog aan stond op het sluiskanaal… en die beginnen weer om 6:00 uur. Uiteindelijk om 8.20 uur anker op en door de sluis.

Een mooie zonnige tocht, maar wel weeeer aan de wind richting Lelystad, volgt.

En een unicum voor deze reis gebeurt: we halen het 2e rif uit het grootzeil, zodat we voor het eerst sinds de start met slechts 1 rif varen. De genua is ook groter dan de eerdere dagen. We sturen op Lelystad af, en dat moet ook, want vóór 13.00 uur moeten we finishen. Ennnnn, we willen niet te veel boven onze geschatte zeiltijd uitkomen. Qua afstand komen we daar royaal boven uit: ruim 300 mijl op de teller! Dat terwijl we 250 hadden geschat met de rechtstreekse route. Zijn we echt 50 mijl verloren aan opkruisen?

Hoe dan ook, het was een slopende maar heel mooie, gedenkwaardige en leerzame tocht, en een mooie revange op vorig jaar.

En dames Westenwind: we appen!! Tot volgend jaar!

Groeten, Philipp & Erwin

